

Sygnatura akt I C 944/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Zenon Węclawik

P. G.

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2017r. w Kamiennej Górze

na rozprawie sprawy z powództwa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z siedzibą w W.

przeciwko W. J.

o zapłatę

postanawia:

1. pozew odrzucić;
2. zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczoną przez powoda opłatę sądową.

sygn. akt *I C 944/16*

UZASADNIENIE

Strona powodowa Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. Oddział w J. wystąpiła o zasądzenie od pozwanego W. J. kwoty 80,94 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 40,47 zł poczynając od dnia 23.10.2015 r. i liczonymi od kwoty 40,47 zł poczynając od dnia 1.12.2015 r. oraz kosztami procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu żądania wskazała, że dochodzona suma stanowi należność jaką pozwany - komornik sądowy - winien jej zapłacić za udzielone na jego wniosek informacje niezbędne do prowadzenia egzekucji z konta ubezpieczonych, na podstawie przepisów art. 50 ust. 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i rozporządzenia (...) z dnia 16 stycznia 2003 r. w sprawie wysokości opłaty pobieranej przez ZUS za udzielenie informacji komornikom sądowym.

Pozew podlegał odrzuceniu. Zgodnie z treścią przepisu art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Zgodnie z treścią przepisu art. 2 § 1 k.p.c. w zw. z art. 1 k.p.c. do rozpoznawania spraw cywilnych – ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy k.p.c. stosuje się z mocy ustaw szczególnych – powołane są sądy powszechne, o ile sprawy te nie należą do właściwości sądów szczególnych, oraz Sąd Najwyższy. Niniejsza sprawa nie należy do kręgu spraw wymienionych w przepisach wyżej przywołanych, tak więc droga sądowa jest w tym przypadku niedopuszczalna. Sprawa ta, jako niemająca charakteru sprawy cywilnej, a więc sporu toczzonego przez dwa równorzędne podmioty cywilnoprawne, nie może być rozstrzygnięta przez sąd powszechny. Relacja bowiem pomiędzy komornikiem, jako nadrzędnym organem egzekucyjnym w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym, a uczestnikami tego postępowania oraz osobami trzecimi, ma charakter publicznoprawny. Dotyczy to również udzielenia odpowiedzi przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na żądane przez komornika zapytania kierowane do Zakładu, jako podmiotu dysponującego informacjami, które mogą być niezbędne do prowadzenia egzekucji. W relacji bowiem między komornikiem, jako organem powołanym do przymusowego egzekwowania tytułów wykonawczych, a ZUS, to komornik jest organem nadrzędnym, a ZUS ma charakter podmiotu, który musi się podporządkować. Niewątpliwie natomiast komornik, jako funkcjonariusz

publiczny, ma prawo żądać informacji od uczestników postępowania egzekucyjnego i od osób trzecich a osoby te mają obowiązek udzielić mu informacji, co jednoznacznie wynika z treści przepisu art. 761 i 762 k.p.c.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 października 2015 r., sygn. akt III CZP 66/15, wskazał, że niedopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa spółdzielni mieszkaniowej przeciwko komornikowi sądowemu o zasądzenie opłaty za udzielenie mu na podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r., poz. 790) informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Tezę tę należy odnieść do wszystkich podmiotów, które, jako osoby trzecie, zobligowane są, pozostając w relacji publicznoprawnej z komornikiem, na podstawie zobowiązujących je do tego przepisów udzielać mu wszelkich informacji, które potrzebne są do prowadzenia egzekucji. Stąd więc orzec należało, jak w sentencji.

Na marginesie wskazać należy – w związku z żądaniem strony powodowej odnośnie zasądzenia na jej rzecz od pozwanego odsetek ustawowych, że już Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt III CZP 92/15, zważył, że opłata za informację o danych zgromadzonych na kontach ubezpieczonych lub płatnika składek, udzieloną komornikowi sądowemu przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w wykonaniu obowiązku wynikającego z art. 50 ust. 3 i 10 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 121 z późn. zm.) nie jest świadczeniem pieniężnym, od którego – w razie zwłoki lub opóźnienia się z jego spełnieniem – przysługują odsetki ustawowe na podstawie przepisów prawa cywilnego. Powyższa teza potwierdza tylko publicznoprawny, a nie prywatnoprawny charakter, relacji podmiotów obowiązanych, w tym osób trzecich, z komornikiem sądowym. Analogiczne stanowisko wyraził Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze w uzasadnieniach postanowień z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt I C 1815/15 i z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt I C 1911/15.

Powyższe przesądziło o odrzuceniu pozwu.

Strona powodowa był zwolniona od kosztów sądowych, dlatego na podstawie przepisu art. 13 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 623) koszty te w zakresie opłaty zaliczono na rachunek Skarbu Państwa.